

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 April 1879, kl. 12 midd.

Memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande vissa punkter af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 5, angående stämpelpappersafgiften.

Vid behandlingen af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 5, angående stämpelpappersafgiften, hafva, enligt hvad Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag utvisa, Riksdagens Kamrar stannat uti olika beslut i afseende å de punkter, hvilka här nedan omförmälas.

Uti 4:de punkten mom. b hade Utskottet hemställt, att rubriken *bouppteckningar* uti 6 § af gällande Kongl. kungörelse angående stämpelpappersafgiften måtte erhålla följande, i bifogadt författningsförslag intagna lydelse: »Bouppteckningar förses med stämpel till belopp af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet; dock må befrielse från stämpel ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, ävensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen; härförutan skall, der behållningen uppgår till eller öfverstiger 1,000 kronor, bouppteckningen åsättas särskild tilläggsstämpel, beräknad efter 20 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen, efterlevande makes giftorätt deri inbegripen; dock att för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill tilläggsstämpeln efter denna beräkningsgrund skulle uppgå, afdrages ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om på grund af § 12 i expeditionstaxan dylik lösen ej må fordras.

Bih. till Riksd. Prot. 1879. 5 Saml. 1 Afd. 8 Häft.

Ingår — — — — — gällande taxeringsvärde.

Bouppteckningar förses — — — — — till domstol ingifvas.

Har affiden person på flera orter efterlemnadt egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, må hvar och en af dem, utan att vara med stämpel försedd, ingifvas till den rätt, der egendomen är belägen, men skola sedermera samtliga inlemnas till den rätt, inom hvars domvärjo den affidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven, hvarvid sammanräknade behållningen, enligt samtliga bouppteckningarna, skall tagas till grund för beräkningen af stämpelbeloppet; dock att härvid iakttages, att den här ofvan föreskrifna tilläggsstämpel utan afräkning skall särskildt åläggas hvarje i detta hänseende stämpelpligtig bouppteckning efter dess behållning.»

Denna hemställan har blifvit af Första Kammaren godkänd, hvar emot Andra Kammaren beslutat, att ifrågavarande rubrik skulle erhålla följande lydelse:

»Bouppteckningar förses med stämpel till belopp af 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet; dock må befrielse från stämpel ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen; skolande för bouppteckning som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln efter denna beräkningsgrund skulle uppgå, afdragas ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om på grund af § 12 i expeditions-taxan dylik lösen ej må fordras.

Ingår — — — — — gällande taxeringsvärde.

Bouppteckningar förses — — — — — till domstol ingifvas.

Har affiden person på flera orter — — — — — tagas till grund för beräkningen af stämpelbeloppet.»

Då dessa beslut icke lära kunna sammanjemkas samt förevarande fråga följaktligen, jemlikt 71 § Regeringsformen och 65 § Riksdagsordningen, skall afgöras genom gemensam omröstning om de beslut, hvari hvardera Kammaren stannat, får Utskottet i sådant afseende föreslå följande voteringsproposition:

1:o.

Den, som, lika med Första Kammaren, vill att rubriken *bouppteckningar* i 6 § af gällande Kongl. kungörelse angående stämpelpappersafgiften skall erhålla följande lydelse:

»Bouppteckningar förses med stämpel till belopp af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet; dock må befrielse från stämpel ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen; härförutan skall, der behållningen uppgår till eller öfverstiger 1,000 kronor, bouppteckningen åsättas särskild tilläggsstämpel, beräknad efter 20 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen, efterlevande makes giftorätt deri inbegripen; dock att för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill tilläggsstämpeln efter denna beräkningsgrund skulle uppgå, afdrages ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om på grund af § 12 i expeditionstaxan dylik lösen ej må fordras.

Ingår — — — — — gällande taxeringsvärde.

Bouppteckningar förses — — — — — till domstol ingifvas.

Har afliden person på flera orter efterlemnadt egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, må hvar och en af dem, utan att vara med stämpel försedd, ingifvas till den rätt, der egendomen är belägen, men skola sedermera samtliga inlemnas till den rätt, inom hvars domvärjo den aflidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven, hvarvid sammanräknade behållningen, enligt samtliga bouppteckningarna, skall tagas till grund för beräkningen af stämpelbeloppet; dock att härvid iakttages, att den här ofvan föreskrifna tilläggsstämpel utan afräkning skall särskildt åläggas hvarje i detta hänseende stämpelpligtig bouppteckning efter dess behållning.»

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, lika med Andra Kammaren, beslutat att ifrågavarande rubrik skall erhålla följande lydelse:

»Bouppteckningar förses med stämpel till belopp af 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet; dock må befrielse från stämpel ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen; skolande för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln efter denna beräkningsgrund skulle uppgå, afdragas ett belopp, mot-

svarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, afven om på grund af § 12 i expeditionstaxan dylik lösen ej må fordras.

Ingår — — — — —
gällande taxeringsvärde.

Bouppteckningar förses — — — — —
— — — till domstol ingifvas.

Har afviden person på flera orter — — — — —
tagas till grund för beräkning af stämpelbeloppet.»

Uti 5:te punkten hade Utskottet hemställt, *dels* att rubriken *köpe-, bytes- och gåfvobref* samt *testamentariska förordnanden* i 6 § af Kongl. kungörelsen angående stämpelpappersafgiften måtte erhålla följande lydelse:

»Köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden och fideikommissbref om fast egendom och frälseräntor beläggas, då fångeshandlingen för lagfart företes, med stämpel till belopp af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af värdet, beräknadt för bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden och fideikommissbref efter nästföregående årets taxeringsvärde samt för köpebref efter den i penningar bestämda köpeskillingen, så framt denna icke understiger fastighetens taxeringsvärde, men i sådant fall efter sistberörda värde.

I det sålunda — — — — —
inbegripna.

Varder — — — — —
ifrågakommer.

Då lagfart — — — — —
ensam gäldas.

Köpe-, bytes- och gåfvobref — — — — —
— — — ofvanstående beräkning.

Skulle i — — — — —
— — kvadratref.

Till köpe- och bytesbref — — — — —
— — — slutadt är.»

dels ock att i samma § måtte införas en ny rubrik af denna lydelse:

»Fideikommissbref å fast egendom; se köpebref.»

Denna hemställan, som af Första Kammaren bifallits oförändrad, har af Andra Kammaren blifvit godkänd med det tillägg, att under förstnämnda rubrik i det af Utskottet framlagda författningsförslaget skulle

näst efter stadgandet rörande per mille- samt de forna till- och afträdesafgifterna insättas ett moment af följande lydelse:

»Fideikommissbref, äfvensom gåfvobref och testamenten, då på grund af gifvarens föreskrift flere personer efter hvarandra innehafva samma egendom eller ränta, skola förseas med stämpel för hvarje gång lagfart å egendomen eller räntan sökes.»

Enligt hvad af den inom Andra Kammaren rörande denna punkt hållna öfverläggning framgår, har afsigten med det af Andra Kammaren sålunda beslutade tillägget varit att tydligen utmärka, att fideikommissbref, äfvensom gåfvobref och testamenten, böra, så ofta lagfart vid egendomens öfvergång från en innehafvare till annan sökes, ånyo beläggas med stämpel, hvilket ock var med det af Utskottet framlagda förslaget afsedt. Detta tillägg torde likväl möjligen kunna tolkas så, att, derest den af en fideikommissinnehafvare eller testaments- eller gåfvotagare gjorda ansökning om lagfart af en eller annan anledning afslås och samma person derefter ånyo söker lagfart, handlingen skulle åter beläggas med stämpel, hvilket Utskottet dock antager icke hafva varit af Kammaren afsedt. Denna tvetydighet kan dock lätteligen undanrödjas derigenom att de i slutet af tillägget förekommande orden: »skola förseas med stämpel för hvarje gång lagfart å egendomen eller räntan sökes» utbytas mot orden: »skola förseas med stämpel för hvarje gång, efter det egendomen eller räntan öfvergått från en innehafvare till annan, lagfart derå sökes.» Då någon skiljaktighet mellan Kamrarne i afseende å syftemålet med och omfattningen af den af Utskottet föreslagna förändringen rörande fideikommissbrefs stämpelbeläggning icke synes hafva förefunnits, samt Andra Kammarens beslut med ofvan antydda förändring synes Utskottet i afseende å tydlighet ega företräde framför den af Utskottet i ofvan berörda punkt föreslagna, af Första Kammaren godkända lydelsen, anser sig Utskottet böra hemställa,

2:o

att Kamrarne, med frånträdande af sina förut rörande 5:te punkten af Utskottets betänkande N:o 5 fattade beslut, måtte godkänna hvad Utskottet i berörda punkt hemställt med det tillägg, att under rubriken *köpe-, bytes- och gåfvobref* samt *testamentariska förordnanden* i ifrågavarande § skall näst efter stadgandet rörande

per mille- samt de forna till- och afträdesafgifterna insättas ett moment af följande lydelse:

»Fideikommissbref, äfvensom gåfvobref och testamenten, då på grund af gifvarens föreskrift flere personer efter hvarandra innehafva samma egendom eller ränta, skola förses med stämpel för hvarje gång, efter det egendomen eller räntan öfvergått från en innehafvare till annan, lagfart derå sökes.»

Uti 7:de punkten hade Utskottet föreslagit, att rubriken *bouppteckningar* i 7 § af Kongl. kungörelsen angående stämpelpappersafgiften måtte erhålla följande lydelse:

»Bouppteckningar, då behållna summan icke uppgår till 1,000 kronor, äfvensom efterlevande makes giftorätt, beräknad till hälften af behållningen, samt afskrifter eller utdrag af bouppteckningar; dock att från den särskilda tilläggsstämpeln undantag icke eger rum i annat fall än då behållningen ej uppgår till 1,000 kronor.»

Hvad Utskottet sålunda föreslagit har af Första Kammaren bifallits, hvaremot Andra Kammaren beslutat att ifrågavarande rubrik skall erhålla denna lydelse:

»Bouppteckningar, då behållna summan icke uppgår till 1,000 kronor, äfvensom efterlevande makes giftorätt, beräknad till hälften af behållningen, samt afskrifter eller utdrag af bouppteckningar.»

Det af Andra Kammaren sålunda fattade beslut lärers få anses föranledt af det beslut, som samma Kammare, enligt hvad här ofvan blifvit omförmäldt, i fråga om 4:de punkten mom. b fattat, och enligt hvilket den särskilda tilläggsstämpeln skulle upphöra; och då lydelsen af ifrågavarande rubrik är beroende af Riksdagens beslut rörande stämpelafgiften för bouppteckningar, får Utskottet hemställa,

3:o

att, derest vid omröstning om den här ofvan i 1:sta punkten föreslagna voteringsproposition Riksdagens beslut utfaller i enlighet med ja-propositionen, Riksdagen jemväl måtte få anses hafva godkänt den lydelse af rubriken *bouppteckningar* i 7 § af Kongl. kungörelsen angående stämpelpappersafgiften, som Utskottet i 7:de punkten af sitt betänkande N:o 5 föreslagit; men

att, om Riksdagen vid oförmälda omröstning beslutar i öfverensstämmelse med nej-propositionen, Riksdagen måtte få anses hafva åt ifrågavarande rubrik gifvit den lydelse, Andra Kammaren antagit.

Stockholm den 22 April 1879.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.
